

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคคุณภาพ

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคคุณภาพ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๓/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคคุณภาพ ดังนี้

นโยบายพรรคคุณภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. นโยบายด้านการเมือง - การปกครอง

๑.๑ สนับสนุนการปกครองส่วนท้องถิ่น และสนับสนุนให้มี องค์กรเพื่อการตรวจสอบและ ถ่วงดุลอำนาจการตัดสินใจของคณะผู้บริหาร ในองค์กรส่วนท้องถิ่นทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนา ในท้องถิ่นนั้นเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้อง เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นนั้น ๆ และป้องกันการทุจริต คอรัปชั่น

๑.๒ สนับสนุนให้มีสภาอาชีพระดับชาติ เพื่อพัฒนาอาชีพ - นำเสนอปัญหา - ร่วมแสดง ความคิดเห็นต่อรัฐบาล หรือองค์กร/หน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อปกป้องผลประโยชน์โดยรวม

๑.๓ สนับสนุนองค์กรพัฒนาเอกชนต่าง ๆ ที่ทำประโยชน์แก่สาธารณชนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งงบประมาณและการตรากฎหมายคุ้มครอง เพื่อให้ภาคประชาชนเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในการ พัฒนาประเทศ

๑.๔ สนับสนุนให้เกิดสภาพแรงงานที่มีมาตรฐานในระดับสากล

๑.๕ สนับสนุนให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด (เช่นเดียวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร) ในจังหวัดที่มีความพร้อม หรือในจังหวัดที่ประชาชนได้แสดงมติชัดเจนว่าต้องการ เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.๖ ให้มีการเลือกตั้งในองค์กรของรัฐและรัฐวิสาหกิจทุกระดับ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ ความสามารถ ได้ใช้ศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ และขจัดปัญหาความเฉื่อยชา ล้าหลังและความเป็น

เจ้าขุนมูลนายของผู้นำองค์กรที่เกิดจากการแต่งตั้งลง เป็นการสร้างเสริมประชาธิปไตยในชีวิตจริง
ทุกระดับ อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างสรรค์การทำงานให้มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ด้านอุตสาหกรรมหนัก สนับสนุนอุตสาหกรรมที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และเกิด
ประโยชน์ใช้สอยสูงสุดแก่สังคม พร้อมทั้งมีมาตรการควบคุมหรือยกเลิกอุตสาหกรรมที่ทำลาย
สิ่งแวดล้อม หรือไม่เกิดประโยชน์แก่สังคม

๒.๒ สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียม (นอกจากภาษี)
สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรจากโรงงานหรือกิจการที่เข้าไปดำเนินงานในท้องถิ่น เพราะถือว่าได้ใช้
ทรัพยากรของท้องถิ่นนั้น ตั้งแต่ที่ดิน น้ำ ลม ไฟ และทรัพยากรที่เป็นวัตถุดิบ โดยเฉพาะแรงงาน
ที่สร้างความร่ำรวยแก่เจ้าของกิจการ รวมทั้งการถ่ายเทของเสีย - การสร้างมลภาวะต่าง ๆ เพื่อให้องค์กร
ปกครองท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีสิทธิควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากร รวมทั้งเยียวยา ฟื้นฟู
สิ่งแวดล้อมอันจะเกิดจากโรงงานได้เต็มที่

๒.๓ ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ทั้งในฐานะเอกชน และเป็นของส่วนรวม/ชุมชน

๓. นโยบายด้านเกษตรกรรม

๓.๑ สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน การจัดตั้งสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ ที่สมาชิกได้รับสิทธิ
ประโยชน์เท่าเทียมกันตามความสามารถ เช่น ธนาคารข้าว สหกรณ์ออมทรัพย์ กองทุนพืชผลและสัตว์
เลี้ยง เพื่อให้สมาชิกในชุมชน ทุกคนพึ่งพาตัวเองได้อย่างยั่งยืน มีเกียรติและมีศักดิ์ศรี

๓.๒ สนับสนุนงบประมาณให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับกิจกรรมทาง
เศรษฐกิจ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้แก่ผู้ผลิตให้มากขึ้น รวมทั้งช่วยรักษาสภาพแวดล้อม
และระบบนิเวศให้เกื้อกูลแก่การดำรงชีวิตที่เป็นสุข

๓.๓ สนับสนุนโครงการพระราชดำริ เช่น เศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งการผลิตในภาค
เกษตรกรรมทั้งหมด ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน และเป็นการผลิตที่มีมิตรกับ
สิ่งแวดล้อม

๓.๔ สนับสนุนงบประมาณเพื่อการเกษตรอินทรีย์ เช่น ไร่นาสวนผสมวนเกษตร เกษตร
ผสมผสาน เกษตรกรรมธรรมชาติ รวมทั้งเกษตรกรรมแบบทางเลือกอื่น ๆ เพื่อลดต้นทุนการผลิต

อันจะทำให้มีผลกำไรมากขึ้น มีสภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ เกื้อกูลแก่การมีชีวิตร่วมกันทั้งสัตว์คน ต้นไม้ และพืชพรรณนานา

๓.๕ ส่งเสริมให้มี “ตลาดชุมชนเครือข่าย” หรือ “เครือข่ายตลาดชุมชน” เพื่อลดการพึ่งพา “ตลาดของทุนนิยมเสรี” และทำให้ชุมชน/ท้องถิ่นเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ ทั้งยังเป็นแนวต้านตลาดบริษัทยักษ์ข้ามชาติไปในตัว (ตลาดชุมชน สนับสนุนโดยสำนักงานการเกษตรจังหวัด อำเภอ ตำบล และตลาดที่เกิดขึ้นเอง โดยธรรมชาติ รวมทั้งร้านชำ โชห่วย ฯลฯ)

๓.๖ จะเพิ่มราคาผลผลิตในภาคการเกษตรกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม
ทางตรง ได้แก่ การสำรวจตรวจสอบกระบวนการผลิตภาคเกษตรกรรมทั้งระบบ เพื่อดูว่าใครได้ผลประโยชน์ มากน้อยแค่ไหน ในขั้นตอนใด นับแต่ผู้ผลิตหรือเกษตรกร พ่อค้าคนกลาง (มีหลายทอด) ผู้แปรรูปผลผลิต พ่อค้าย่อยต่าง ๆ แล้ว และผู้ส่งออก จากนั้นจึงวางมาตรการ (กฎหมาย) ให้ทุกคน ทุกขั้นตอนได้รับผลประโยชน์ ที่เหมาะสม

ทางอ้อม ภาษีจากภาคเกษตรกรรมจะต้องนำกลับไปพัฒนา + สนับสนุนภาคเกษตรกรรม ไม่ใช่拿去ไปส่งเสริม สนับสนุนหรือพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอย่างในปัจจุบันและอดีต

๓.๗ สนับสนุนงบประมาณในกระบวนการผลิตของภาคการเกษตร เช่น ปุ๋ยอินทรีย์ ปัจจัยการผลิตและเครื่องมือ (เทคโนโลยี - ความรู้ - ความชำนาญ) ที่เหมาะสมและจำเป็น เพื่อลดต้นทุนการผลิตและลดการพึ่งพาจากการซื้อเป็นส่วนใหญ่

๓.๘ สนับสนุนวิสาหกิจและอุตสาหกรรมของชุมชน การแปรรูปวัตถุดิบในชุมชน/ท้องถิ่น เป็นต้น

๓.๙ สนับสนุนองค์กรทั้งของรัฐและเอกชนให้วิจัยและพัฒนาพืชพรรณที่เหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศของท้องถิ่น และเหมาะสมกับการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาระบบการพึ่งพิงอาศัยของพืชพรรณ ที่ส่งผลให้เกิดผลผลิตมากขึ้น ต้นทุนต่ำ และฟื้นฟูระบบนิเวศไปในตัว ดังเช่น “ระบบนิเวศในนาข้าว” “ไร่นาสวนผสม” เป็นต้น

๔. นโยบายด้านการค้าและบริการ

๔.๑ คัดค้าน การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ประปา ไฟฟ้า โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย รวมทั้งหน่วยงานของรัฐ ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับปัจจัยสี่แต่เปิดโอกาสให้เอกชนแข่งขันได้ตามความเหมาะสม

๔.๒ ผู้บริหารองค์กร - หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จะใช้วิธีการเลือกตั้งคณะผู้บริหาร โดยเปิดกว้างให้ผู้มีความรู้ความสามารถทั่วไปเข้าสมัครรับเลือกตั้ง และให้สมาชิกในองค์กร/หน่วยงานนั้น ๆ เป็นผู้เลือก ทั้งนี้เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ - เกิดประสิทธิผลมากที่สุด

๔.๓ สนับสนุนให้ฟื้นฟูประเพณีเกี่ยวกับการ “แลกเปลี่ยนแรงงาน” ในการผลิตภาคเกษตรกรรม เพื่อลดต้นทุนการผลิตในรูปของเงินต้นและดอกเบี้ย เช่น ประเพณีลงแขกดำนาและเกี่ยวข้าว

๕. นโยบายด้านการศึกษา

๕.๑ ปรับเปลี่ยนปรัชญาการศึกษาของชาติใหม่ให้เป็นการศึกษาเพื่อ “สัมมาทิฐิ” ให้มีทั้งความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ มีจริยธรรม และมีความเข้าใจต่อความเป็นจริงของชีวิตและโลก เพื่อให้ผู้เรียนมี “สติปัญญาอย่างแท้จริง” และมีความสามารถประกอบอาชีพอย่างมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๕.๒ จัดการการปฏิรูปการศึกษาเสียใหม่ให้ถูกต้อง ซึ่งในปัจจุบันทำแต่รูปแบบ ไม่เข้าใจว่าการศึกษาที่แท้เป็นอย่างไร จึงต้องลดการทำกิจกรรมทางเอกสารของครูอาจารย์ลง แล้วมุ่งสู่เนื้อหาสาระในปรัชญาการศึกษาที่แท้จริง โดยเน้นที่กระบวนการเรียนการสอนที่มีอยู่ในโลกจริง ให้ครูอาจารย์ได้อยู่กับเด็กมากขึ้น ไม่ใช่ทิ้งเด็กไปทำแต่เอกสารรายงานต่าง ๆ อย่างในปัจจุบัน

๕.๓ สนับสนุนให้ครูอาจารย์ได้ร่วมมือกับผู้ ผู้นำชุมชนสร้างหลักสูตรของชุมชน/ท้องถิ่นมากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๔ สนับสนุนให้โรงเรียน วัด ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดการศึกษาร่วมกัน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน อันจะช่วยให้ทุกองค์กรในชุมชน/ท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และได้รับประโยชน์ร่วมกัน

๕.๕ สนับสนุน “การศึกษาแบบทางเลือก” ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการตรากฎหมายรับรองและให้งบประมาณสนับสนุน เพื่อให้มีการศึกษาที่หลากหลาย ผู้เรียนและผู้สอนมีทางเลือกมากขึ้น และเป็นการลดภาระของทางราชการลง

๕.๖ สนับสนุนให้มี “สภาการศึกษาแบบทางเลือก” เพื่อควบคุม ดูแล บุคลากรและคุณภาพของการศึกษา แบบทางเลือกทั้งระบบ

๕.๗ ตรากฎหมายรองรับวุฒิการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนแบบทางเลือก โดยใช้มาตรฐานของ “สภาการศึกษาแบบทางเลือก” กำหนดมาตรฐานขึ้นเอง

๕.๘ ตรากฎหมายรับรองวิทยฐานะของผู้สอนในโรงเรียนแบบทางเลือก ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกับผู้สอนในโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาของทางราชการทุกประการ

๕.๙ ตรากฎหมายให้ใช้ระบบ “เลือกตั้งผู้นำนอัคร” ของตนเองทุกระดับแทนการแต่งตั้งโดยมีวาระครั้งละ ๓ ปี เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีความรู้ความสามารถได้มีโอกาสเป็นผู้นำเต็มศักยภาพและสร้างเสริมประชาธิปไตยในชีวิตจริงทุกระดับ

๖. นโยบายด้านสาธารณสุข

๖.๑ ส่งเสริมให้มีบุคลากรทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น และกระจายสู่ชุมชนเพิ่มมากขึ้น

๖.๒ สนับสนุนการวิจัยในวงการวิชาการแพทย์และการผลิตยาต่าง ๆ

๖.๓ จัดให้เกิดการสาธารณสุขแบบป้องกันเต็มรูปแบบ

๗. นโยบายการกำจัดคอร์ปชั่น

๗.๑ จัดสร้างกระบวนการตรวจสอบ ถ่วงดุลในหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ

๗.๒ จัดตั้งองค์กรสายลับที่ชื่อว่า “สายลับประสิทธิภาพและคอร์ปชั่น” เพื่อหาข้อมูลในทางลับในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ - รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเรื่องประสิทธิภาพ - ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และการคอร์ปชั่นโดยรับสมัครสายลับจากทุกหน่วยงานและประชาชนทั่วไป พร้อมกับจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปแทรกซึมและปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๓ รณรงค์ให้สังคมเกิดสำนึกรับผิดชอบร่วมกันที่จะปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนเองด้วยการต่อต้านประณามการคอร์ปชั่นทุกรูปแบบ

๗.๔ เพิ่มโทษการคอร์ปชั่นให้หนักขึ้น

๘. นโยบายด้านสวัสดิการ

รัฐนั้นเป็นครอบครัวขนาดใหญ่และเป็นครอบครัวขยายตามประเพณีไทยแต่เดิม มีรัฐบาลเป็นผู้ปกครองทำหน้าที่ดูแลทุกข์และสุข ความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัวทุกคน ให้มีความเป็นอยู่ที่เสมอหน้ากัน ตามเหตุตามผลอันสมควรของแต่ละคน ได้แก่ การให้การศึกษาที่ถูกต้องแก่ลูกหลานที่ยังอยู่ในวัยศึกษา ป้องกันและดูแลทุกคน ไม่ว่าจะเป็นคนเฒ่าคนแก่ คนหนุ่มคนสาวหรือเด็กทารกไม่ให้เจ็บป่วย เมื่อเจ็บป่วยก็ต้องรักษาอย่างจริงจัง โดยไม่ลำเอียงเรื่องรายได้ (เงิน) ของแต่ละคนในครอบครัว แม้กระทั่งถึงคราวสิ้นอายุไขก็ต้องจัดการไปตามประเพณี

สรุปว่า ผู้ปกครอง รวมทั้งสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวที่มีรายได้ พึ่งพาตัวเองได้จะต้องร่วมกันรับผิดชอบ ต่อสมาชิกคนอื่น ๆ ที่ยังไม่สามารถพึ่งพาตัวเองได้ นับตั้งแต่เกิดอยู่ในท้องจนกระทั่งถึงวันสิ้นอายุไข ไม่ใช่ปล่อยให้ตามยถากรรม ตัวใครตัวมัน ช่วยเหลือเกื้อกูลก็ทำอย่างเสียไม่ได้ ซ้ำยังถือโอกาสเอารัดเอาเปรียบกันเองอีก ดังที่นโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลที่ผ่านมากระทำอยู่ ซึ่งมีแต่จะทำให้คนส่วนน้อยร่ำรวยและแข็งแกร่งขึ้น ขณะที่คนส่วนมากอ่อนแอและยากจนลง เกิดเป็นช่องว่างอย่างมหาศาล และก่อให้เกิดปัญหาความแตกแยกนานามากมาย

วิธีที่จะเยียวยาและขจัดปัญหาทั้งปวงก็คือ รัฐบาลต้องมีนโยบายด้านสวัสดิการอย่างเป็นระบบจริงจังและต่อเนื่อง

“พรรคคุณภาพ” มีนโยบายด้านสวัสดิการพื้นฐาน ดังนี้

๕. นโยบายด้านสวัสดิการพื้นฐาน

๕.๑ ด้านการศึกษา

๕.๑.๑ ให้ทุกคนได้รับการศึกษาจากสถานศึกษาของรัฐบาลฟรี ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับปริญญาตรี

๕.๑.๒ สำหรับผู้ที่เรียนในสถานศึกษาของเอกชน จะออกค่าใช้จ่ายให้เท่ากับที่ศึกษาในสถาบันของรัฐบาล นอกจากนี้จะมีกองทุนให้กู้ยืม และผ่อนชำระเมื่อมีงานทำแล้ว

๕.๑.๓ มีกองทุนให้ผู้ต้องการศึกษาในระดับปริญญาโทและเอกกู้ยืม และให้ผ่อนใช้คืนเมื่อมีงานทำแล้ว

๕.๑.๔ บุคคลที่เป็นข้าราชการและพนักงานของรัฐ เมื่อลาไปศึกษาต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศทุกระดับ จะจ่ายเงินเดือนตามปกติ เพราะถือว่าได้ไปเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กร ซึ่งก็คือสังคมประเทศทั้งหมด

๕.๑.๕ สนับสนุนให้ข้าราชการ พนักงานของรัฐทุกหน่วยงานได้เลื่อนตำแหน่งทางวิชาการอย่างเท่าเทียมกัน ด้วยการให้มี “การวิจัยและพัฒนา” ตามความสนใจของตน

๕.๒ นโยบายด้านสาธารณสุข

๕.๒.๑ ให้การดูแลรักษาฟรีตลอดชีพ นับตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนกระทั่งถึงวันสิ้นอายุไข

๕.๒.๒ จัดให้มีสถานที่ที่เป็นสุขลักษณะ เพื่อดูแล พักฟื้น พักผ่อนแก่ทารกและคนชราในชุมชน โดยผ่านองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

๕.๓ นโยบายด้านเกษตรกรรม (ลดหนี้ - ปลดหนี้)

๕.๓.๑ เปิดโอกาสให้เกษตรกรลดหนี้และปลดหนี้ด้วยการทำการเกษตรอินทรีย์ แทนการผ่อนใช้หนี้ ตามระยะเวลาที่เป็นหนี้ เช่น หากต้องส่งเงินกู้เป็นเวลา ๑๐ ปี ก็ไม่ต้องส่งเงินกู้ และดอกเบี้ย แต่ให้ทำการเกษตรอินทรีย์ใช้หนี้เป็นระยะเวลา ๑๐ ปีแทน

๕.๓.๒ เกษตรกรที่ไม่ได้เป็นหนี้ แต่ต้องการทำการเกษตรอินทรีย์ ก็จะสนับสนุนด้วย ปุ๋ยอินทรีย์ รวมทั้งให้การสนับสนุนงบประมาณให้ทำปุ๋ยอินทรีย์ด้วยตัวเอง

๕.๔ นโยบายด้านแรงงาน

๕.๔.๑ สนับสนุนให้กรรมกร ผู้ใช้แรงงานจัดตั้งสหภาพให้มีมาตรฐานสากลเพื่อนำเสนอปัญหาและวิธีกฎระเบียบแก่รัฐบาล รวมทั้งปกป้องสิทธิอันชอบธรรมของตนอย่างเป็นประชาธิปไตย

๕.๔.๒ เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำให้เหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน

๕.๔.๓ สนับสนุนแรงงานต่างชาติ ให้มีค่าแรงและสิทธิ สวัสดิการอื่นเช่นเดียวกับแรงงานไทย เพราะการปล่อยให้มีการกดค่าแรงนั้นเป็นเรื่องไร้มนุษยธรรม และเป็นบ่อเกิดให้การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมไม่เป็นไปตามปกติ การพัฒนาผิดที่ผิดทาง และสภาพแวดล้อมเสื่อมโทรม ก่อให้เกิดการคอร์รัปชัน รัฐสูญเสียรายได้ และส่งเสริมให้คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น

ข้อบังคับพรรคคุณภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคคุณภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรคคุณภาพ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคคุณภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคคุดยภาพ” เขียนเป็นภาษาอังกฤษ ว่า “Green Party” มีชื่อย่อภาษาไทยว่า “คภ.”

ข้อ ๔ พรรคคุดยภาพใช้เครื่องหมาย ดังภาพ

โดยมีคำอธิบายดังนี้

เป็นรูปวงกลม ภายในรูปวงกลมมีคน ๕ คนยืนอยู่บนแท่นที่มีระดับความสูงที่ต่างกัน โดยคนแต่ละคนยืนอยู่ในระยะห่างที่เท่ากัน ด้านหลังวงกลมมีรูปภาพโลกสีเขียว

สัญลักษณ์คน ๕ คน สื่อความหมายถึง คนที่มีวัย เพศ และฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่เหมือนกัน โดยนโยบายของพรรคจะสนับสนุนคนที่ด้อยโอกาสทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข ฯลฯ ให้ได้รับสวัสดิการที่เท่าเทียมกัน

แท่น ๕ แท่นที่อยู่ในกรอบวงกลม โดยมีคน ๕ คนยืนอยู่บนแท่นที่มีระดับความสูงต่างกัน โดยยืนอยู่ในระยะห่างที่เท่ากัน สื่อความหมายแนวคิดของพรรคที่จะสนับสนุนให้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย และทุกระดับฐานะ มีความเท่าเทียมกันในด้านสิทธิและเสรีภาพ

ภาพโลกสีเขียว สื่อความหมายถึง สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นปัจจัยเกื้อหนุนมนุษย์

ตราขงเครื่องหมายพรรคสำหรับใช้ประทับบนเอกสารมีลักษณะเช่นเดียวกันกับภาพ
เครื่องหมายพรรคมีสีเขียว และมีขนาด ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรคคูลยภพ ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๗๒๗ ถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐ - ๒๒๗๔ - ๔๘๕๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคคูลยภพ ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่าสาขาพรรค
คูลยภพ สาขาจังหวัด.....เขตเลือกตั้ง.....โดยมีชื่อ สถานที่ตั้ง ตำบลและอำเภอ กำกับต่อท้าย
แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ปณิธานของพรรคคูลยภพ

(๑) พรรค จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นพรรคการเมืองของปวงชนชาวไทย จักดำเนินงานการเมืองตาม
วิถีทางแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พัทธ์ภัยผลประโยชน์ของ
ประชาชนปกป้องรักษาความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

พรรคจักกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ และประชาชน
โดยไม่หวังเพียงคะแนนนิยมทางการเมือง

พรรคจักยึดมั่นในระบบการนำร่วม การมีส่วนร่วมของสมาชิกพรรคและประชาชนวงการต่าง ๆ
พรรคเชื่อมั่นในพลังสร้างสรรค์ของมหาประชาชนไทย ที่จะผลักดันการพัฒนาประเทศไปสู่
ความเจริญยั่งยืน และวัฒนาถาวร

(๒) พรรคมีแนวคิดสำคัญ ต่อไปนี้

จักสนับสนุน “การกระจายอำนาจ” ลดอำนาจภาครัฐ เพิ่มอำนาจภาคประชาชน ให้ท้องถิ่น
มีอิสระในการบริหารงาน งบประมาณและคน เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง เป็นเอกภาพในการพัฒนา
การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ โดยเคารพภูมิปัญญาท้องถิ่น

จัดสร้างทิศทางเศรษฐกิจแห่งชาติ โดยปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีศักยภาพในการแข่งขันของประเทศสูงขึ้นสามารถพึ่งตนเอง แก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกรคนจน สร้างเงื่อนไข กฎเกณฑ์การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ทั้งด้านระดมทุนภายในประเทศ การแก้ไขปัญหาหนี้สาธารณะ การควบคุมการไหลเวียนของเงินจะต้องเอื้ออำนวยให้กับคนไทย และไม่ถูกรอบงำ เอารัดเอาเปรียบจาก องค์กรทางเศรษฐกิจต่างชาติ

จัดสร้างการปรองดองแห่งชาติ ลดความขัดแย้งทางสังคมโดยอาศัยหลักการสันติประชาธรรม เพื่อให้เกิดสันติสุขอย่างแท้จริง

จัดกำหนดวิถีสร้างคนรุ่นใหม่ ให้มีจิตสำนึกรักชาติ เสียสละเพื่อสังคม โดยปรับระบบ การศึกษา ให้มีการเรียนรู้และเกิดทักษะทุกมิติของชีวิต เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเป็นสำคัญ

(๓) พรรคจัดสร้างความมั่นคงและเอกภาพแห่งชาติ รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์กับทุกชาติ โดยยึดหลักกฎหมายระหว่างประเทศ บนผลประโยชน์ร่วมกันโดยธรรม และเคารพในเกียรติภูมิของ กันและกัน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๙ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดของมึนเมา

อย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค

ทุกประการ

ข้อ ๑๐ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคคุณภาพ ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้น จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๑ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๒ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ (๕)

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๗ วรรคสอง

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๔ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๓ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับด้วย แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและ
นายทะเบียนพรรคการเมือง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่พรรค
และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๖ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการ
เลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค
กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษา
- (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์
ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษา
อย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณะชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการ
บริหารพรรคหรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๑๗ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วย
จิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะที่เป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้
ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้เข้าไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญกับมวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์กรหลักของพรรค

(๕) พรรคจักพัฒนาความรู้ในทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ให้สมาชิกเข้าใจสถานภาพสถานการณ์ จุดยืนของพรรคต่อปัญหาต่าง ๆ ของชาติ หรือต่อแนวทางในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ต่อประชาชน อีกทั้งส่งเสริมและให้ความรู้สมาชิกในการรวมตัวเป็นกลุ่มก้อน เป็นองค์กรท้องถิ่น เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการดูแลรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และของชาติตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๙ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคคุณภาพ ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พียงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกพรรคจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้ ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย
- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับพรรค
- (๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

- (๕) มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง
- (๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค
- (๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเป็นกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัณยู์กพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารพรรคอื่น

ข้อ ๒๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ (๒๓)

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และความเสียสละให้กับพรรค จำนวนกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตามข้อ (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควร ให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมผู้ประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่ให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้า ลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคใหม่ภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรค เหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลง คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค มติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อเข้าส่งสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน คณะอนุกรรมการของพรรค

(๘) อนุมัติหรือยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ยุบเลิกพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งและรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมพรรค

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่ของพรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร และไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนการดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย
- (๕) เภรัณยูภักพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนด
- (๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่ดังนี้
- (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานต่าง ๆ ของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าสิบคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๒๙ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณา คัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในนามของพรรค

ข้อ ๓๐ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๓๑ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ ในการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขต หรือท้องที่ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๓ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามความประสงค์ของสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๔ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคที่มีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนสาขาพรรคนั้นเพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุม เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๕
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและคณะกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๘ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่ นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับตั้งแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่สมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายตามเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๑ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๐

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๒ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่ง มาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนได้

ข้อ ๔๓ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๔ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่มิหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญต้องขอเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๒ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๗ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงเป็นองค์ประชุมการลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๘ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานและให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๕๐ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวันเวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมอีกเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือให้ร้องขอโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระ ให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๖ การประชุมใหญ่สามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๖ มาประชุมไม่น้อยกว่า สามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขา พรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน ที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรค แจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวันเวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่ประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๕ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมืองประกอบด้วย

(๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(๓) บัญชีแยกประเภท

(๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๖ พรรคและสาขาพรรคต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในสิ้นปีปฏิทินที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายของพรรคการเมือง กรณีที่มีสาขาพรรคการเมือง งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคการเมืองทุกสาขาพรรคการเมืองด้วย

งบดุลต้องแสดงรายการ ทรัพย์สิน หนี้สิน และทุนของพรรคการเมือง

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐและรายได้อื่นที่มี กับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรคการเมือง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๗ งบการเงินผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคการเมืองต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกพรรคการเมือง และให้หัวหน้าพรรคการเมืองส่งงบการเงินต่อนายทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมืองอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชี

ข้อ ๖๘ ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรคมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นตำแหน่ง

บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการ
การเลือกตั้งกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส
และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามกฎหมายอื่นแล้ว บุคคลนั้นอาจส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน
และหนี้สินที่ยื่นไว้ตามกฎหมายอื่นนั้นต่อนายทะเบียนแทนก็ได้

ข้อ ๖๘ ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการ
ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้
ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เป็นการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้
ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นนั้น หรือค่าสินค้านั้นก่อน
จึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม่อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
หรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๖๙ หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับ
การบริจาคต้องนำเงินส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๗๐ บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝาก
ไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคนั้น

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรค
แจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชี
เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เปิดบัญชี

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๗๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควร
แก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๗๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๗๒ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๗๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๗๕ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ระวังเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าสมควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๗๖ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๗๐ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๗๗ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๗๘ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเจตนารมณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ตติเสนอกจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก ที่มาประชุม

ข้อ ๗๕ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหาร พรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๐ พรรคคู่สัญญาที่มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรง อยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่ถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๘๑ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการ ชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคคู่สัญญา

คณะกรรมการบริหารพรรคคู่สัญญา จำนวน ๕ คน คือ

๑. นายวิมล ไทรนันทน์	หัวหน้าพรรค
๒. นายทศพล มงคลวุฒิชัย	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายพงษ์ศักดิ์ ขาวคง	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายประคอง สายแก้ว	เลขาธิการพรรค
๕. นายวิบูล พลน้อย	รองเลขาธิการพรรค
๖. นายธีรศักดิ์ เหล่าสกุล	เหรียญกพรรค
๗. นายปฏิวัติ ชัยประโคน	โฆษกพรรค
๘. นายสมชาย กลัดมี	กรรมการบริหารพรรค
๙. นางสาวกัณทิมา จันทรพิทักษ์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุจริตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง